

Viva la fantasie

‘Het kind heeft fantasie en is creatief.’ Deze zin staat in een observatie formulier. Blijkbaar belangrijk genoeg om te weten. Zelf vind ik de creativiteit van kinderen geweldig, de oplossingen en verhalen die ze bedenken kunnen enorm creatief zijn. Ze switchen zo van de ene situatie naar de andere wanneer ze bijvoorbeeld een rollenspel spelen. Een grote doos is de ene keer een vliegtuig en de andere keer een hut.

Grappig eigenlijk dat we het bij kinderen heel normaal vinden en zelfs belangrijk, maar wanneer het kind ouder is, wordt deze fantasie ook nog wel eens als negatief bestempeld. Als volwassene is het bijna helemaal ‘not done’. Sjonge jonge wat een fantasie heb jij, doe even normaal; krijg je dan te horen.

Waarom houden we ons gewoon niet vast aan die fantasie, het heeft ons immers zo ver gebracht, het wiel is uitgevonden etc. tot aan een reis naar de maan. Wanneer Edison de fantasie niet had gehad om zelf licht te fabriceren zaten we nu nog ‘s avonds bij kaarslicht moeilijk te doen. Maar ik dwaal af, kinderen en fantasie, laten we het vooral stimuleren. Het is heel belangrijk voor het kind om met fantasie de wereld te ontdekken en om te kunnen gaan met situaties die ze spannend of uitdagend vinden. Een fantasievriendje is absoluut niet slecht, via dat vriendje leer je wat wel of niet mag. Dat vriendje durft wellicht de ander wel te vragen om mee te spelen, of door dat vriendje voel je je nooit alleen, ook niet in het donker. De fantasie van een kind is heel echt, een kind leert pas op ongeveer 6 jarige leeftijd verschil te maken tussen werkelijkheid en fantasie. Voor een kind zijn die monsters onder hun bed dus echt eng. Het zal dan niet helpen dat papa en mama het wegwuiven met ‘stel je niet aan, daar is geen monster onder je bed’. Even meegaan in die fantasie en zeggen: ‘ik weet wel wat, monsters houden niet van liedjes. Zullen we ze weggagen door een liedje te zingen?’ wil nog wel eens helpen.

Fantasie kan ook negatief zijn. Het kind kan over bepaalde situaties en uitspraken van ouders dusdanig fantaseren dat het zichzelf steeds banger maakt. Ik adviseer dan altijd in situaties die bij het leven horen, maar negatief zijn, toch zo eerlijk mogelijk te vertellen wat er aan de hand is. Wanneer opa is overleden, zeg dit dan, leg het uit; opa was ziek en is nu overleden. Ik heb namelijk een paar keer meegemaakt dat ouders, om het kind te beschermen, zeiden; opa slaapt. Kinderen zien direct dat opa niet gewoon slaapt en hoe eng is het dan om zelf te gaan slapen. Eerlijkheid is dan juist belangrijk zodat negatieve fantasie niet de overhand krijgt.

Fantasie in het spel en in het ontdekken is prachtig, oneindig en je hebt het altijd bij je, zelfs in je slaap. Koester het of zoals de titel al zegt : Leve de fantasie!